

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivétellel.

Hirdetési díj: Nagy hirdetés... Hirdetési díj... Hirdetési díj...

Kéziratok visszaküldés... Kéziratok visszaküldés...

A vizaknai hősök.

Csillag esik, föld reng: jött éve csodáknak.

Nagy események előjeleiként természetfeletti csodákat jegyez fel olykor a világtörténelem. Több benne a mythos, mint a valóság, de a mi valóság, annak becsét nem rongja a mesés alak, melybe a hagyomány öltöztette. A valóság pedig az, hogy a népek pszichológiája a bekövetkezett világtörténelmi eseményekből mindig letudja a tanúságot vonni, s ha a tanúság az, hogy valamely eseménynek nem kellett volna bekövetkeznie, a néphit óvó regékkel előzi meg, a melyekre a bekövetkezett események fényesnek halgatni kellett volna, hogy tetteik veszélye a nemzet fejéről elháruljon.

Napjaink skepsise kezdi a nép lelkeiről is letörölni a régék himporát. De azért téved, a ki azt hiszi, hogy népünkre a rendkívüli természeti tünemények csodás hatásukat végkép elvesztették. — A materialis bölcs elem minden pusztításai mellett sem irhatta ki teljesen népünk költői hajlamait. Dalaiában, szívében ápolja népünk a hagyományokat ma is; lelkében új nem születnek ugyan, de a régiék fennmaradnak s szállnak fírók fira, jobb jövő reményei kelvén a szebb múlt emlékeiből.

De vajjon nem termékenyül-e meg csakugyan újra népünk regeszóvó poézise? Nem küldött-e Isten újabb csodát, melyet népünk új dalba öntve ad át a késő századoknak? Hiszen az a dicsőségtől ragyogó kor maga is gazdag, soha el nem múlt hős-regékben.

Bámulatos jelenség, melynek magyarázatát eredő voltát nem hiszi szinte lehetetlen! S a mint más csodás tüneményeket a néphit később beállított események előjeleiként örökített meg: a vizaknai hősök regeszóvó visszatérését meg ki tudja nem ugy fogja-e dalaiában késő századok ivadékaire hagyni, mint egy nagy égbekiáltó nemzeti bűn megtorlásával, fenyegető, megbánásra, magába szállásra intő isteni ujjmutatást.

1849. február 4-én korán reggel 14.000 emberrel támadta meg Puchner a kétezer egy néhány száz emberből

álló kifáradt honvéd csapatokat. De a mieink vezére Bem volt és soraink között nyergeletlen lován ott száguldott Petőfi, s az elcsigázott, kiéhezett honvéd mind megannyi Leonidásként harcolt a hétszeres számú tulerő ellen. De Bemnek nem volt semmi tartaléka s a csata minden hősiesség mellett elveszett. Csak bent a város utcáin 349 honvéd lelte hősi halálát. Ezeket az oláh előjáróság a város melletti régi sóbánya aknába hányta. A környék kegyeleme néhány év előtt szerény emlék-oszlopot állított a dicső közös sírjára, de a nemzet nagy zöme eltelede a névtelen vértanúk százait.

Vajjon csak a vértanukat-e? Ugy lelkesedünk-e azokért a tanokért, a melyekért ők vértüket ontották, mint ők magok? Lelekedünk-e azokért egyáltalán? Nem feleltük-e el a hősekkel együtt mindazt, a miért küzdöttek, a miért százanként hősi halált haltak?

1890. május 30-án annak a magyar nemzetnek a törvényhozása a mely az ő vérek hullásából született újra, törvényt hozott, hogy az, a ki azt a korszakot megteremtette, a melyet ők mindannyian életükkel pecsételtek meg, a magyar haza polgárai közül kitaszították. A bűn égbe kiáltott s a sirokig hatott. Csodát küldött az Isten. Rémes, pusztító csodát. Az ég felhői leszakadtak s egy új özönvíz zudult a földre, melynek törvényhozói megteledeztek a legszentebb isteni törvényről, kik parancsszóra lábba tiportak a honfűi hála örök parancsát. Megnyiták a sírok, az aknak mélyéből elő, ugy a mint elestek, a mint a vad ellen őket temetetlen eltemette. A sebre mutat mind, melynek halgató szája a szívekbe kiált, számon kéri a vért: már nem az a vér lüktet a szívekben, mely az ő szívükből kiomlott. Rémülve látja a nemzet a csodát, keserűség fogja el nagyjai iránt s rettegve várja a megtorlást. Az be is következik. Nagy csapások érik a nemzetet s azóta valahányszor valami nagy bünt követett el s valamely nagy veszély fenyegeti, a vizaknai hősök újra kelnek sírjaikból sebök-

re mutatnak s számon kéri a hálátlan nemzet kiontott vértüket.

A nemzetem áll, hogy a regéből tanuljon. De tanul-e? Nem készül-e ránk törni a fenyegető megtorlás? — Egyetértés helyett nem önmagunk ellen készülünk-e támadni? Erdély bércei között harcolt kiirt zendült meg. Reá a hősi néma seb felett. Hallgassák meg, a kik a kirtbe futtak s némüljön el szavuk a magasabb szó előtt. Uj harcz ideje közelg, csatakiáltás ne egymásra tüzeljen, egymással békén közös ellenünkre törjön erős kardunk. 48 és 49! Dicső mind a kettő. Ők mind a kettőért harcoltak. Ne átkozzuk el 49-et; az ő véres emlékek szentelte meg. Áldjuk 48-at: harczba ért e indultak ők. Verjük le az örök átkot: Ármány cseleit, rut visszavonást kerüljétek hun utódok. Vagy egymásra törjök, utolsó harczot harcoljunk s aztán feledés örök éjszakája borít s késő századoknak rónuk is csak a vizaknai hősök regéje szól, valamint egykor

... a nemzeti vészölgy maradt fenn Csaba, Csaba, e nagy ének bujdosó csillaga. B. S.

Beltölési hírek. Törvényjavaslat a bünyvadi eljárásról. A felhivatalos „O. E.” jelenti: Szilágyi Dezső igazságügyminiszter előtele alatt es tevékeny közreműködése mellett mar egész június hónap dolgozott egy bizottság a bünyvadi eljárásról szóló törvényjavaslattal egy fejezettel való kiegészítésén. E kiegészítéssel lehetségessé válik esetleg az esküszéki intézménynek parciális behozatala es egyttal a saját esküszéki eljárása is az egész fejezet alkalmazható. — Péja es. v. i. c. h. — A főfőtitk azt a hírt, hogy budapesti főhadparancsnok a kalmásit herczeg Lobkowitz Rudolf altábornagyot fogják kinevezni. — Nikita a fejedelem Budapestén. Hir szeriat Nikita fejedelem — egész családjával — a jövő hónapot a Császár-füldőben fogja eltölteni. Ezzel megbizottja járt az igazgatóság nál s kieszközölte, hogy a fejedelemi család lakogatója szigoruan fenntartassék — Országos tanító gyűlés. A közoktatási miniszter megtagadta a tanítóké kérelését, hogy kétezer forintot adjon az országos tanítógyűlés költségeinek fedezésére. — Budapest főváros hatósága a kétezer forintot megadta. — Nagyszerű alapítvány. Simor János bíboros herczegprimas százezer forintot

alapítványt tett az Esztergomban már felépített es teljesen felszerelt leányrészára. A megnyitás a király nevenapján, október hó 4-én fog ünnepélyesen végbemenni. — Uj főispánok. A hiv. lap közli: I. A belügyminiszterium vezetésével megbizott magyar miniszterelnökök előterjesztésére: Thuróczy Vilmos nyitrai törvényszéki elnököt Nyitra vármegye főispánjává kineveztem. Kelt Gasteinban, 1890. évi július 4-én. Ferencz József s. k. Gróf Szapáry Gyula s. k. — II. A belügyminiszterium vezetésével megbizott magyar miniszterelnökök előterjesztésére: Kürthy Lajos Komárom vármegyei bírtokos s volt megyei főjegyzőt Liptó vármegye főispánjává kineveztem. Kelt Gasteinban, 1890. évi július 4-ikén. Ferencz József s. k. Gróf Szapáry Gyula s. k. — A belügyminiszterium táltanácsosi címmel es ranggal felruházott miniszteri titkárt valóságos osztálytanácsossá, továbbá Gyene Gusztáv miniszteri fogalmazót es dr. Lőrinczi Ferencz miniszteri titkárt címmel es jelleggel felruházott fogalmazót valóságos miniszteri titkárrá kinevezte. — Szegedi vészhi r. Szegedről a kóporton újabb veszedelmét jelzik A kóporton újabb repedések mutatkoznak. A Tiszába dobált negyzer köbméter kő az alámos ellen elégtelen Hir szerint Münsberger műszaki tanácsos a földmívelési miniszter rendeletére vizsgálatot tett es kiderült, hogy még harmincz-ezer köbméter követ kell a Tiszába hányni, a mi százezer forintba fog kerülni. A munkát a miniszter rendlete következtében már e hó 15-én megkezdik.

Külföldi hírek. Vilmos császár gróf Moitket 90-ik születésnapja alkalmából különösen meg akarja tisztelni. Azt a napot az egész hadseregben es iskolákban ünnepélyesen fogják megülni. — A német-angol egyezmény végérvényesen megállapított, tehát hivatalos szövegét angol es német nyelvre fordították. — Angliában. Bismarck herczeg angolországi látogatása, mint egy müncheni lapnak Londonból írják, csak halasztást szenvedett, de végleg eljete nincs. Mihelyt Vilmos császár hazatér az angol királynőnél tervezett látogatásáról, mely aug. első felére van kilátásba véve, Bismarck herczeg több heti tartózkodásra Angliába megy s Skócot is meglátogatja. — A londoni levelhordós zstrájk. A londoni levelhordók részleges sztrájkja által előidezett helyzet meg mindig igen komoly. A keleti posta-kerületben 50 levelhordó, az északi postakerületben pedig 60 levelhordó kezdte meg a sztrájkot.

A „DEBRECZENI” TÁRSÁJA.

A vizaknai hősök.

Elnemult az ágyudörgés, Harczú zászló összetépvé Csak sohajtás, halálhörgés Száll a földről föl az égbe, Hős honvédek a halálai Vivódnak a csataikon; Felhők fölött angyal szárnyal S a hősökhöz leszáll titkou.

Örök isten szent nevében Csengtek itt a csatabárdok: Megváltották hulló vérében A hazát s a szabadságot. S a nagy isten szent egeben Gyönyörködve állt fölőtte S a hősöket védni, óvni Hü angyalát leküldötte.

S leant az angyal összeszedte A vércseppek hulló gyöngyét; Árván maradt kedveseknek S bús anyáknak féjő könnyét; Vércsepp, könnyesepp gyöngyeiből Gyöngykoszoru, boglár készül: S fönn az isten elfogadja Ajándékul, angyal kéztől.

S nem maradtak elhagyatva Az elhullott hős honvédek, Nem rohadtak kinn a síkon, Nem t-possák harci mének;

Ott találtak hű koporsót Sós bar'angnak hűs vizében, S mint a csatateren voltak, Ugy maradtak ifjan, épen.

Arcukon ég a dicsőség, Szemeik a régi fényben; Kardot szorít mindenik hős Egre emelt vas kezében. S míg az isten fent ügyel ránk, Ők mireánk lent vigyáznak: S hogyha vész jó: följetnek Védelmére a hazának!

Benedek János.

„Viziók.”

Irta: Turgenjef Iván Fordította: Publik Ernő. (Folytatás.) X.

Mikor fölcusdantam, ott találtam magam a tó partján. A füz bokrok hegyes levelű lombjain át csillamolt a csendes mozdulatlan nagy víztükör, sima színén a parti fák könnyű ködszerű képei rengették.

Jobbra terült el a rozsföld, balról pedig mereven, szinte harmat-ittasán állottak a kert magas fái. A regg első lebelete már érinté azokat. A halvány égen füstnyelvekhez hasonló vékony ködfellegek uszátkáltak, melyeket az épp most kezdődő virradat gyöngye pirja világított meg. Tudja Isten, milyen irányból szűrődött e gyöngye pir elő, mert a pontot, hol a csillagóriás felemelkedni fog, még csak sejtetni sem lehetett. A csillagok már rég letűntek. Még semmi sem mozdult, noha az első reggeli pir varázsszerű nyugalmában láthatólag minden ebredésnek indult.

„Fölbukkant a nap!” kiáltá Eliz fölembe. Isten veled holnapig!

Megfordultam; ő kissé felemelkedett a földről s ellebeant felettem. — Eszrevettem, hogy karját feje fölé emelte; es az arc, a karok, a vállak, mintha csak meleg rózsás testszin vetek volna fel. Sötét szeméből tüzes tekintet sugárzott ki s pirossá vált ajkain titokteljes mosoly játszadozott, e pillanatban egy remek fiatal delnót véltem láthatni. De e tünemény csak pillanatilag tartott, mert már a masikkban lehanyatlott s szétfoszott, mint a delibáb.

Ebűvölve állottam meg s amiat csodálkozásomból némiképp magamboz terve körültekintek, ugy tetszett nekem, mintha ama hirtelen szétfoszó elragadó rózsás testszin az egész levegőben szétoszolva, feloldódva meg most is körül venne. Nem csalódtam: ez volt a reggeli fény. Rendkívül fáradságot éreztem bagyadt tagjaimban s lakasom felé indultam. Amint a baromfi udvaron keresztül megyek, a karafajak javában gáogtak már, ezek szoktak legkorábbba ebredni a szárnyas állatok közt. A villámhárító huzalon két csoka állt, letelepedtek ide s csendesen es szorgalmasan tollazkodtak. Időről időre felröppennek s néhányszor körül szárnyaival a tetőt, csöndesen, szárnycsattogás nélkül, nesztelen leszálltak vissza régi helyükre. A közeli erdőben a rekedt fajt-kakas larmázott, mely épp a harmatos szamóczával benőtt cserjék közé ereszkedett le.

Amint végre ágyamhoz jutottam, gyöngye borzongás futott végig rajtam; lefeküdtem es csakhamar mely álomba merültem el. — XI. — Következő este, amint a vén tölgyet felkúrestem, Eliz elem jött, hiszen már ugyis régi ismerősök voltunk. — Nem féltem már csöppet sem tőle, sőt

valóban örültem viszontlátásán. Eszembe se jutott, hogy kutassam a titkot s keressenem kalandjaim magyarázatát, nekem csak egy kívánságom volt: s messze nagyon, nagyon messze elröplülni. És csakugyan Eliz ismét átkarolt s mi tova röplütnék.

„Olaszországba vágyom!” — susogám fölébe.

„Nem mondok ellent barátom: válaszolá halkan, ünnepélyesen, felem fordítva arczát.

Ez az arc, nekem legalább ugy tetszett, nem volt többé oly áttetsző, mint a mult éj-jel, vonásai nőiesebbek, kifejezőbbek voltak, s szembe juttattak ama csodaszép alakot, mely a reggeli fényben elkápráztatta szememet.

Ez éj! folytata rejtélyesen — nagy éj! Csak ritkán ismétlődik! Ma bepillantatsz a jövő titkaiba.

Eliz! — mondám könyörgő hangon; Ki vagy? mond ki vegre?

Néma maradt s felemelé hóféhér kezét. S a hová uja mutatott, a csillag pár között az égen egy fenséges üstökös fénylett. — Hogyan értelek téged? — kérdém. — Bolyongsz é te is, mint ama üstökös, mely megjelenésével csodát kelt s mely millió s millió évekig utazott az ég melységeiről, hogy elvesszen a nap tüzeiben? — Eliz lefogta kezével szememet s nekem ugy tűnt fel, mintha ködbe volnék burkolódzva. — Olaszország felé! Olaszország felé! — susogá ő. Ez az éj nagy éj! — XII. — Szemeim előtt szétfoszott a kód s ott alant a melységben végtelenség látszó síkságot vettem észre. A lág, illatos lég, mely arczomat csokolgató, s a küldetés síkság mindjárt tudatta velem, hogy nem vagyunk már többé Olaszországban Kopáran terült el szemem előtt az óriás nagy síkság, csak itt ott

Válasz.

(A Debreczen 128-ik számában folyó hó 5-én megjelent "Visszaélések a városi bor-adó kezelése körül" című cikkre.)

Az egész cikk első pillanatban a leg-hihetlenebbnek mutatkozik, mert a ki oly súlyos vádat magában foglaló címet mer cikket elé illeszteni, attól méltán megkövetelheti a közönség, hogy igazsága tudatában pozitív tényekkel nyilatkozzon, ferhasan, nem pedig "B-s." jel alá bujva álljon elő.

A cikk szerzője szerint meglevő az állítás, hogy a borfogasztó közönség nem bírja magának megmagyarázni, miért kell neki megre drágán fizetni meg a legsilányabb karczost? s ha csak valamivel jobbszákra tadamadna gusztsa, annak váltásága még borsosabb summákra megy — mennyiben a fogasztási, italméresi adók és borbehozatali vám, úgy az 5 firtos karczos, mint az 500 forintos asszu bor után törvényesen egy és ugyanazonos, a jobbszáka borfogasztó váltásága e tekintetben, a karczost fogasztóénál borsosabb nem lehet.

Türhetőknek állítja a volt bortársulat kezeléset és türhetetlenek a jelenlegi, s ennek okát részben a tetemes fogasztási adó, de még inkább azon sleidrián módszerben keresi, melylyel a bor adó kezelése körül jelenleg eljárának.

Közutodású tény, hogy a volt bormérő társulat 1854. évben a borregáléért

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include 'a borbehozatali vámért', 'Összesen 18,500 firtot', 'fizetett haszonbérként a városnak', '1859-től pedig bor után 53,600 firt.', 'Az évi 90 000 forintért megváltott italméresi jogultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek számba esik 35,000 firt.', 'összesen: 85,000 firt.', '1889-től pedig bor után 53,600 firt.', 'összesen: 103,600 firt.', 'tehát több 18,600 firttal.', 'Az évi 90 000 forintért megváltott italméresi jogultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek számba esik 35,000 firt.', 'tehát a volt társulat által fizetett 16,000 firttal.', 'összesen: 37,600 firttal.', 'több teher mutatkozik ma.'

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a cikk szerzője, hogy a városi bor-adó kezelése körül 3100 firt átlagot, hectoliterenként 3 firt 35 kr. helyett, —

egy másik bormérő 2000—2500 hectoliter után 480 firtot, — egy harmadik borkereskedő 1500—2000 hectoliter után 1200 firt átlagot fizet, — hectoliterenként 3 firt regálé, 3 firt 35 kr fogasztási adó és 62 kr borbehozatali vám helyett, és így megállapítja azt, hogy a város ennek következtében 30—35,000 firtal károsodik.

Ily forgalmu kimérések, vagy ily összegű átlag fizetők Debreczenben nem léteznek, —

csillámlott fel sötét sivar színéből egy-egy kis töcsa, mint a tükör cserép. Távolabb a csendes mozdulatlan tenger volt kivehető. A felleg nyílásokban nagy fényes csillagok ragyogtak. Minden oldalról miriád torokból recsegő bregekés hatott fel hozzánk.

Ezek a pontinusi mocsarak — mondá Eliz. Hallod a bekákat? Erzed a mocsár bűzt?

"A pontinusi mocsarak! ismétlem lehangoltan. Miért vezettél e világtól elhagyatott szomorú vidékre? Jobb lenne Róma felé fordulnunk."

"Róma nem messze van!" válaszolá Eliz.

"El hát!" És mi rőptünk a vén Latium felé vetők. Az iszapból lomhán emelte ki rövid hajlott szarvakkal fegyverzett időtalan fejét egy turkáló bivaly. Baryu, mindazonáltal dühösen cikázó szemével tekingett maga körül, azután hangosan horkantott nedves orryukainak dagadó cimpáival; bizonyosan megakart riasztani.

Itt van Róma! susogá Eliz. Nézz csak oda!

Hát az ott mifele sötét tömeg a láthatáron? Ugy néz ki, mint egy óriás hid boltozata, de folyamat meg nem látok, melyet áthidalna

(Folyt. köv.)

A kincstartó.

Történelmi beszély. — Írta: Dr. Bayer Ferencz. (Folytatás.)

4. Összes kőves. Az 1471 évi tavasz egyik gyönyörű éjjelén Czobor Mihály udvarbíró vendégszerető hadalnak a Mindszent és Miklós utcán a szombatkapu felé, hol a cseledség lovakat tart készen.

mert az egy borkereskedő fogasztását számba nem véve, a másik bormérő fogasztását 2500 a harmadik borkereskedőt 2000

Összesen e kettőt 4500 hectoliterre teszi, ennek ellenében a fentebb előadott 1885. évi, mely évben átlag fizetés kimerőkkel nem létezett, — házi kezelés folytán kártalanításra bejelentett 28,633 firt 94 kr. regálé bevétel hectoliterenként 2 firtjával, 14316 hectoliter és 97 liternek felel meg a városi összes kimerők és kismértékbeni elárúsított fogasztása, ha tehát igaz az ériatelt 2 kimerés 4,500 hectoliter fogasztása, úgy a többi 226 városi kimerés és kismértékbeni elárúsított fogasztására csak 9816 hectoliter és 97 liter maradna, az az átlag egyre 4 1/2 hectoliter, ezektől azután beszarcolni a cikket szerinti 30—35,000 firt károsodást csakugyan lehetetlen, de mert igen sok kimerés van, melynek forgalma évi 100—200 hectoliterig terjed, s így bejön a szükséges pénzüsség — ebből világos hogy a cikkező által idézett 3 kimerésre kitett fogasztás lehetetlen, magától értetődik, hogy a cikkben jelzett egy nagy kereskedőnek évi 4—5000 hectoliter meghaladó fogasztásának beszámításával, a fogasztási adó bevételénél a fenti számítás sokkal nagyobb képtelenséget eredményezne.

A cikk azon állítása, hogy magán fogasztók évi ajánlata a mult évhez képest 2—3 sőt 10 szerez összegre csavartott — egyszerűen nem igaz, mert az 1888 évi márczius 19 20 és 21-en megtartott bizottsági tárgyalás alkalmával megállapított egyességi összegektől, igen csekély eltérés mutatkozik, mennyiben tehát az egyességi bizottsági tárgyaláson is keresztül mentek, szeszlyemnek kitéve sincs, legkevésbé pedig a bormérők és borkereskedők, kik kivétel nélkül magának tartják egyességüket, és mégis oly makacsul ragaszkodnak hozzá, miből azt kell következtetni, hogy azon mégis nyereségük van, versenyről pedig csak a bor jó minőségénél, de aránytalan teherrel szó nem lehet, mert az egyességek az előre megállapított apon nyugvók, s ki nek forgalma arányában van fizető kötelezettsége számba és e maitt azlet ember boltját be nem csukta, még kevésbé mondott búcsut Debreczennek azon egyszerű oknál fogva, hogy Debreczenben az italméresi díj ma is hectoliterenként 3 firtjával szedetik ennek párja széles Magyarországon nem létezik, hanem vannak városok, ahol az 6—12 firtjával általában szedik, ez pedig a kimerő üzletre óriási különbséget eredményez.

A mai kezelést a cikk felügyelet nélkülinek, rendezetlennek, céltudatlannak és ok-szerűtlennek nevezi, ebbeli nyilatkozatával a kezelésben teljes járatlanságának adja kétségbevonhatatlan jelet, mert olyan hivatal képtelen lenne összesen — évenként kétszáz ezer forintot meghaladó összeg beszedésére a felel-helyes kezelés követelményeinek teljesen megfelelő a törvény, és alkotott kezelési szabályok, s azok pontos végrehajtására a városi hatóság mindenkor és mindenki irányában — elvállalalom.

Semmi szín alatt sem fogadható el a cikk abbéli jóakaratu indítványa, hogy tar-tozék bejelenteni kiki polgári becsületére, s könyveiből kimutatható adatokból, mennyi az évi fogasztása; gyűjtessenek össze ezen adatok egy pontosan, lelkiismeretesen vezetett és kellőleg ellenőrzött hiteles könyvben, mely zsinormértékül szolgáljon az adókövetéseknek, s azt veli, hogy nem lesz ok panaszkodni, egyes nagykereskedők déjelgetése, s mások

— Nézzetek, mond Ország nádor, Hampó uram háza mint ki van világítva.

— Igen ám, felelt Czobor udvarbíró, vendégei vannak, azért nem jöve hozzám.

— A kincstartónak vendégei? kérde csudálkozva Nádasdi.

— Kiváncsi volnék tudni, kit lát magánál, jegyzi meg a nádor, s azután Ráskaihoz fordulva folytatja, — ugyan kérdd meg Balázs.

— Hat emberséget is tudna ez a fősvény? kérdi Almélkóva Orbán esztergomi prépost.

— Bizony, a mióta magára maradt a királyi ipja s komája, — gunyolódik az udvarbíró, — kaputos ember nem igen evett asztaláról.

— Többen vannak vendégei, közli a viszszerter Ráskai; de a kapus csak Vitez meg Ujlaki Miklós nevezte.

— Vitez, Ujlaki, Hampónál? csodálkozik Nádasdi.

— Hiszen az érsek gyűlöli a kincstartót, jegyzi meg Orbán prépost.

— Vagy ki tudja, mond Ráskai, hiszen e közös érdekük; talán a jobbi aptságot szeretné ilyen uton visszanyerni.

— Azt elhegedülte a Szt. Dávid, viszonz Czobor, a sági és bozói prépostsággal egyetemben; ütheti már a nyomat.

— Rosszat gyantok, felel a nádor, szemait a házra fogesztve, Ujlaki csak ott található, armanykodás hol tanuzák.

— Te kegyelmed csak járjon utána, mond Nádasdi Országúknak, s ha kell, van ám még Visegrádon néhány üres lyuk.

Ezzel a váraegy, Orbán prépost, meg Ráskai elbucszának kiserőiktől s lóra üve kivágatának legényeiktől köve a szombatkapu.

A nádor és udvarbíró még sokáig állnak vala ugyanazon helyen; de a mikor a távozók patkócsattogása elhangzik a csendes éjszakában, betérnek Hampó kázába.

A felsőház kivilágított ablakai mögött tagas teremben egyházi s világi nagyok díszes sorai ülnek körül a hosszan elnyújtó asztalt s élénk vitaközlést folytatnak. — Szomorúan tapasztaljuk valamennyien, beszél most Hampó az asztal fejen ülő Vitez érsek jobbra felől, hogy az ország elégedetlen, a forrongás napról-napra terjed, s tenauk kell valamin. — Nem is csoda, vág szavába Felügyélő udvarnok, hiszen Mátyás a cseh korona után törökszik, hazánkat elhaanyagolja. — De mikor jegyzi meg Kállai Pál, a magyar koronát biztosnak hiszi fejen? — Azután meg, folytatja Rozgonyi Rajnald, az a cseh háború addig is már harmad-fel millió aranyba került a pápa alig ad hozzá valamit is, adóbol pedig nem telek. — Igaz, mond Szapolyai Imre, hogy meg-egyestünkkel indította Mátyás e hadjáratot; de akkor nem tudhatuk, hogy a cseh-norvaga s szleziái szövetségek nem váltják be adott ígertüket, s dandaránkat oly hosszú időre kell fegyverben tartanunk. — Ha érdekében áll a királynak, — mond hargagyi Beriszló Desző, — hogy elayerje a pápa kegyelméből a cseh királyságot, úgy saját jóvedelméből tartson eleget az zsoldas-hadat. — Nem is járja, toldja meg Czezinge János pécsi püspök, hogy a főpapságot külön megadóztassa. — De az a pápai követ beleegyezésével történt, mondja aki Kiss Tamás. — Ahoz ugyan magának a pápának sincsen joga, kiált közbe fellobbanó haraggal Vitez érsek, hogy a pénz-verésből járó tizedemet lefogalja s azon hétézer aranyommal sem rendelkeztetik, melylyel szorultságán segítettem, s most nem akarja visszaadni csupa közönsérről. — És arról kegyelmelek nem is szólanak, kérdi Both Andras, hogy míg a király seregostül odajár, déli határainkon be-becsap

tulságos megterhelése miatt. Az indítvány nagy költséggel és fáradsággal jegre épített ház, melyet a legelső déli szellő rommá tenné, s panasz számtalan lenne. — ennek ellenében azon nézetek vagynak, hogy fizesse kiki a törvényes és szabályos díjakat esetről-esetre, mint azt a fogasztási adótörvény megköveteli, ekkor ki lesz zárv minden, ami panaszra alkalmas szolgáltatna és teljesül a cikket végbekezdésében kifejezett azon óhaj, hogy "igazságos eljárást kerünk Debreczen város polgáraival szemben."

A cikk 4 pontjára meg kell jegyeznem, hogy felek által tett abbéli kívánság, hogy kormányelnök változás folytán fogy. adó ne fizetessenek, — vagy 3 firt 35 krajczár helyett csak 2 firt fizetessenek, — továbbá a fogy. adó kiszámított összegénél mutatózó krajczárok engedtesselek el, — végre hogy egy egyes-séggel bíró kimerőnek egyessége beszűntettes-sék, és a kérvényező egyessége pedig kelle-tlenül fele összegben állapítsassék meg: — egy forumon sem találhat meghallgatást, s ha eljárásom ellen felsőbb helyen emelk paaasz-ban rágalmazás és becsületsértés foglaltatik, úgy egyéni szabadságomnál fogva annak törvényes utoni megforlást a hivatalos titok sem akadályozhatja, elhiszem, hogy beadott vádját a hivatalos titok leple alá rejtetni szeretné — de meg sem gondolják, hogy az a vád alaplatanságot igazolja ep úgy, mint a cikket névtelensége.

Tehát le az álarcczal, és ha van vizsgálás a boradó kezelése körül, azt indokol-ja meg a tekintetes városi tanács előtt, mert ezt a közérdek és tisztesség is úgy kívánja, de az értelmiség szerzősége egy más neve al, és ennek "B-s." jegy alá bujkálása leg-alább is nem tisztességes.

Debreczen, 1890. évi július hó 9-én.

Mannó Kálmán. Debreczen sz. k. város fogasztási adó és vámfelügyelője.

Azt hisszük, semmivel sem adhattuk inkább jelet annak, hogy minket a tiszta tárgyalóság és a közérdek megóvása vezérel s nem személyeskedés, mint azzal, hogy Mannó ur fenti cikket egész terjedelmében közöltük; daczára, hogy ezen cikkeknek hangja alatta áll azon színvonalnak, melyen mi bármily polemikus felszólalásunk alkalmával is maradni szeretünk.

Egy tárgyalóság, komoly váddal szemben nem annyira a dologgal, mint a czi k k i r ó s z e m é l y e v a l fogalkozni, nagyon hátatlan dolog a t. válaszoló urra nevez, mert nem az a kérdés: ki ír, és ki mond vala mit, hanem hogy mit mond? S különben is nevésséges fellogása van e tekintetben Mannó urnak, mert kiserje figyelemmel akár a vidék, akár a főváros összes lapjait: vezércikkiek s egyéb közérdeku felszólalásai alatt hány-szor talál névalírását? Bizonyára csak akkor, midőn a lapnak nem reudes dolozótarsa írja a cikket.

(B-s) jel alatt dolgozó munkatársunk szerkesztőségünk belső tagja s így cikkkeivel a szerkesztőség is solidaritásban áll; ily körülmények között, mért kíváncsi Mannó ur az á l a r c z a r a? Egyebbirant (B-s) barátunk cikket ért mindenkor helyt áll s ferhaságot senkitől nem kíván tanulni. M. ur ide vonatkozó epes kifakadását tehát egyszerűen viszszautasítjuk.

A mi magát a dolgot illeti, erre nézve M. ur egyéb állításaira kellő érteke szerint merlegelő válaszuakat lapunk hétfői számában

fogjuk közölni, addig is kijelentve, hogy a "Visszaélések" című cikkünket nem hogy megczófolva nem látjuk, sőt azt mindenen feantartjuk. B-s.

HELYI HIREK.

* A király Debreczenben. Mi már régebben megirtuk, hogy király ő felsége az ószi hadgyakorlatok alkalmával meglátogatja városunkat Király ő felsége újabb hír szeriat szept. 14-én érkezik városunkba s az egész napot itt tölti.

Mi már ezelőtt pár hónappal ajánlottuk a városi hatóság figyelmébe, hogy készüljön a király ő felsége illó fogadására. Most pedig azt újságolja a "E. E." hogy ő felsége a megyei székházba száll, így tehát nem Debreczen városnak, hanem Hajdúvármegyének lesz a vendége. — Nem lehetne addig — a városnázát átalakítani?!

* Főhercegi meghívó. Örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy ft. Révész Bálint püspök ur meghívót kapott Margit főhercegnőnek, József főherceg leányának esküvőjére. Örömmel közöljük ezt, mert e meghívás az idők nagy változását jelez. Ezelőtt ugyanis remélni sem lehetett volna azt, hogy a szigorú kath. tradíciókban nevelkedő uralkodóház valamely tagjának esküvőjére protestáns püspököt meghívjanak, míg ma már egészen természetesen tűnik föl, hogy a magyarhoni protestáns egyház legidősebb (hozzáveteljük: legtekintélyesebb) püspökét a főhercegi nászra meghívják. A püspök urhoz intézett meghívó különben külsejére és tartalmára nézve olyan, mint a mind meghívókat a legtekintélyesebb fővárosi lapok kaptak.

* Tisza Kálmán mint vádlott. A kormány-párti "Nagy-Várad" cz. lap írja: "Városunk képviselője, Tisza Kálmán a tegnap délelőtti napon városunkon kocszott keresztul, érteiteljes kézzel kormányozva tudomány paripáit, s úgy látszik, nem volt tudomása rola, hogy erélyes rendőrfőkapitányunk meglitotta a fő-utczán a bazárrepület előtt a sebes hajtsát, mert a fogat sebesen robotgott a mondott helyen keresztul. — Képviselőnk most kihágás miatt a rendőrségnél be van jelentve s mint halljuk, ott folyamadni fognak a képviselőháznál az immunitás felüggesztéséért."

* Monstre vétérgyalas. A Szalai Andras és társai bünperében a kir. törvényszék következő iteletet hozott: "A vádlottak egy részét, így dr. Bakonyi Samu vendéczet: Fried Simonnet és Czizler Farkast, Szin a Gyula vendéczet: Bogdán Gáborjt, Bogdán Gábornt, Toth Istvánt és Grünvald Sámélt és Molnár Imre vendéczet: Kraft Salamont — felmentették. A többi vádlottak közül a fődádlott 8 évi, Gúti Bálint 4 évi, Rómecz Ferencz három évi fegyházbüntetésre, S. Nagy Bálint 14 napi, K. Toth Bálint és Cs. Nagy Mihály egy-egy havi fogház büntetésre ítéltettek. Az itelet ellen a vádlottak, a fődádlottat kivéve, felebbezést jelentettek be, úgyintzen a fődádlott hivataból kirendelt védője dr. Irinyi Istvan is. A kozvádló dr. Sár váry Lőrincz is felebbezést jelentett be."

* Tilos a jég közű csomagolás. Mint-hogy a jég közű csomagolt élelmiszereket tartalmazó küldeményekből a jég olvadása foly-

a török egyes kalaadozó csoportjával, elpusztít egész vidéket, fölpredázza a falvakat, városokat s ezer számba hurcolja el rabkötelen a védtelen lakoszságot.

— Hiszen jó, jó urak emelkedik karszékéből Ujlaki Miklós, ki eddig haligatja vala csendben s néma figyelemmel mit szól a többi; — ezt a sok panaszt régen ismerjük már s nem is azért jövenek most egyúve, hogy ujra elmondhassuk egymásnak, amit mindenki ugy is tud; hanem azért gyülekezünk a bajon, hogy segítsünk.

— Ugy van, ugy; orvosoljuk a bajt hang-zek minden felől.

— Csak módját leljük, jegyzi meg Czezinge.

— Igy nem is maradhat, változtatnunk kell a doigon, bőviti az előbbi szavait Thuri György, keresünk a baj okát.

— Bo kell szüntetnie ezt a céltalan hadjáratot magának a nemzetnek, mondja Forgács Péter; rákényszerítjük a királyt, hagy-joa föl vele.

— Ez nem vezet célra, viszonz Hampó, Mátyást semmire sem kényszeríthetjük; parancsot nem tór, ha tanácsra sem hallgat.

— Magam sem hiszem, hogy ilyen uton módon bírának vele, veti utána Rozgonyi, megmutatta az eredeji hadjáratok.

— Igaz, — bőviti Szapolyai, — mi nem akartuak Moldvába menni, s ő mégis oda vitt.

— De hát mit érának vele, kérdi Both, ha most rá is bírnék venni, hogy a cseh háborúnak véget vessen? Legközelebb ujból megkezdődne, anyit az egész.

— Azután nem is addig van ám, hagy-ja ott azt az ügyet, — gondoskodik Kiss Tamás, — mikor már anyji emberbe s pénzbebe van.

(Folyt. köv.)

tán a szállítás alatt küldeményekben két magolt küldemények ujabb rendelkezéssel a telenül kizárta.

* Kinevezés. A ság Borély József által gyakornok-jelölt hoz gyakornokká nevezte.

* Meglepő orvosi akadémian dr. L. tei nagy feltalarkozást nyát kilenc esztendő milliméter szélességű egy összeszorulást, csiny koponyai ez elő-lánykát operált, kine-szük volt. Az agyának nyomása azt idézte el a gyermek lábra állt egyenesen tartani se-ugyaaazon egytagu, e-hallatott, melyek állam-tűtet után három hé-egészen megváltozott, beteltessege megszűnt, hogy az érteleim fejlő-tanár azt hiszi, hogy esszerb műtet nagyb-nyűlek számát.

* Halálozás. N. gár, életének 57 ik e-elhunytak földi része kor fognak csapó c-czegled-utczai utpema után a czelegled-nyugalomra helyeztetlenjeng porai felett!

* Apróságok. I. temi polgar találkozik — "Az egyetemre." — Nem vagy te — tanár! Meggondolj a t. Két festő beszél-csak, szorgalmatlan do-számára? — "Még visszautasított képeim a mennyit más egész-küld." * Gyászjelentés. telt szívvel tudatjuk, férj, atyja, nagyatya István életének szenevéda utána, boldo-egében, f. hó 9-én, es-ülvesben öveinek meg-megboldogult hült telt 5 orok, az ev. ref. riat fognak örök ny-vegtiszségre az ny-merősei és jó barátai-vatnak. M-Sziget, 188-béke lenjen hamvot-ter Istváné, szül. O-istván, Julia, férj Sz-ozv. Dr. Szalai Ar-Wezter Istváné, sz-Szalai Lajos, ügyve-Wezter Béla, Wezter-Sztanik Krisztina, Sz-József, Gombás Gyula-unkai, dedunokai es-

* Szomszédok. mézsettudósok vandor-levőleg Nagyváradon nagy érdekűdes muta-az ország minden re-ek központi válas-és konstataható, hogy dorgyülesnek valóban A vandorgyüles egyik képezi az a talakozá-zic és dr. Geber E. kollegáikat, kik velük 30 év előtt, a budap-palyára letek. Meg-csak javában keszül, a felajánlja szives vend-vaandorgyülesre. Brass-Brenneberg Ferencz p-ehatározta, hogy a m-mesztizig-égek legkö-gyüleset Brassuba fog-

* Az arai kiált megnyilik Aradon, a rossan az a földi o r s z á g i á l l a t a l meylrol e lapok hasa-emités. Arad lekes-ül az ideu. Oktober 6 z e a h a r o m v e r t z a l szobraszatunk egy-sezbb műve lesz. U-megy a hazafias közöl-zel az aktussal, mely-az egész országot. Ez az aradiak össze kiva-ünnepévit. Megaszt-kegyeltes szívet, b-keket, melyek szabas-menetelvényi kaposita-tenet, lapján megörök-vo a hirod, melybe-tottak, hanem oda to-gatmas munkakodas-az ország városai ad-és-öseget, de mindene-akt. Igy jött létre az országi atadásos ki-állmar keszes s mely-reudezes nagy munka-A asszítás regoanis

Válasz.

(A Debreczen 128-ik számában folyó hó 5-én megjelent „Visszaélések a városi bor-adó kezelése körül” című cikkre.)

Az egész cikk első pillanatban a legbízhatóbbnak mutatkozik, mert a ki oly súlyos vádat magában foglaló címet mer cikket elé illeszteni, attól méltán megkövetelheti a közönség, hogy igazsága tudatában pozitív tényekkel nyilatkozzon, ferfiassan, nem pedig „B-s.” jel alá bujva álljon elő.

A cikk szerzője szerint menve azt állítja, hogy a borfogasztó közönség nem bírja magának megmagyarázni, miért kell neki me-reg drágán fizetni meg a legsúlyosabb kar-czost? s ha csak valamivel jobbaesikrá tá-madna guszta, annak váltásába még bor-sosabb summákra megy — mennyiben a fo-gyasztási, italmérsési adók és borbehozatali vá-m, ugy az 5 frtos karczost, mint az 500 fo-riontos asszu bor után törvényesen egy és ugyanazonos, a jobbaesikrá borfogasztó vált-sága e tekintetben, a karczost fogyasztónál bor-sosabb nem lehet.

Törhetőnek állítja a volt bortársulat kezelését és törhetőnek a jelenlegit, s ennek okát részben a tetemes fogyasztási adó, de még inkább azon slendrián módszerben keresi, melylyel a bor adó kezelése körül jelenleg eljárnak.

Köz tudomás tény, hogy a volt bormérő társulat 1854. évben a borregáléért

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include: 16000 frtot a borbehozatali vá mért, 2500 frtot, Összesen 18,500 frtot, 1920 frtot a városnak, holott a város a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

Az évi 90,000 forintért megváltott italmérsési jog-ultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek-számba esik 35,000 frt., — tehát a volt társulat által fizetett 16,000 frttal 19,000 frttal.

Összesen: 37,600 frttal több teher mutatkozik ma.

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a volt bormérő társulat, hogy a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

Az évi 90,000 forintért megváltott italmérsési jog-ultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek-számba esik 35,000 frt., — tehát a volt társulat által fizetett 16,000 frttal 19,000 frttal.

Összesen: 37,600 frttal több teher mutatkozik ma.

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a volt bormérő társulat, hogy a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

Az évi 90,000 forintért megváltott italmérsési jog-ultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek-számba esik 35,000 frt., — tehát a volt társulat által fizetett 16,000 frttal 19,000 frttal.

Összesen: 37,600 frttal több teher mutatkozik ma.

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a volt bormérő társulat, hogy a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

Az évi 90,000 forintért megváltott italmérsési jog-ultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek-számba esik 35,000 frt., — tehát a volt társulat által fizetett 16,000 frttal 19,000 frttal.

Összesen: 37,600 frttal több teher mutatkozik ma.

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a volt bormérő társulat, hogy a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

Az évi 90,000 forintért megváltott italmérsési jog-ultságból a borra, kezelési költséggel együtt, kerek-számba esik 35,000 frt., — tehát a volt társulat által fizetett 16,000 frttal 19,000 frttal.

Összesen: 37,600 frttal több teher mutatkozik ma.

Visszaéléssel vádolja a jelenlegi kezelést a volt bormérő társulat, hogy a kártalanítási felszámítás 23. tétele alatt 1855. évi házi kezelés folytán borregálé jövedelmeként 28,633 frt 94 krt mutat ki, a díjnak hectoliterenként 2 frjtávval történt sze-dése mellett pedig a volt kezelő társulat 3-tól 4 frjtávval is szedte, ebből magából kitűnik az, hogy a volt bortársulat a borfogyasztási adó veszteséget a regálé és a hasonló irány-ban mutató borbehozatali vá m nyere-ményéből könnyen fedezte.

Az 1855. évben volt a város fogyasztási adója bor után 38,000 frt. hus után 47,000 frt. Összesen: 85,000 frt.

1859-től pedig bor után 53,600 frt. Összesen: 103,600 frt. hus után 50,000 frt. tehát több 18,600 frttal.

mert az egy borkereskedő fogyasztását számba nem véve, a másik bormérő fogyasztását 2500 a harmadik borkereskedőt 2000

Összesen e kettőt 4500 hectoliterre teszi, ennek ellenében a fentebb előadott 1855. évi, mely évben átlag fizetés kimerőkkel nem létezett, — házi kezelés foly-tán kártalanításra bejelentett 28,633 frt 94 kr. regálé bevétel hectoliterenként 2 frjtávval, 14316 hectoliter és 97 liternek felel meg a városi összes kimerők és kismértékbeni elár-sított fogyasztása, ha tehát igaz az érintett 2 kimerés 4,500 hectoliter fogyasztása, ugy a többi 226 városi kimerés és kismértékbeni el-ár-sított fogyasztására csak 9816 hectoliter és 97 liter maradna, az az átlag egyre 4 1/2 hec-toliter, ezektől azután beszarczolni a cikket sze-rianti 30—35,000 frt károsodást csakugyan le-hetetlen, de mert igen sok kimerés van, mely-nek forgalma évi 100—200 hectoliterig terjed, s így bejön a szükséges pénzüsség — ebből világos, hogy a cikkbező által idézett 3 ki-mérésre kitett fogyasztás lehetetlen, magától értetődik, hogy a cikkben jelzett egy nagy kereskedőnek évi 4—5000 hectoliter meg-haladó fogyasztásának beszámításával, a fogyasztási adó bevételét a lenti számítás sokkal nagyobb képtelenséget eredményezne.

A cikk azon állítása, hogy magán fo-gyasztók évi ajánlata a mult évihez képest 2—3 sőt 10 szerez összegré csavartott — egyszerűen nem igaz, mert az 1858 évi márc-zius 19 20 és 21-én megtartott bizottsági tárgyalás alkalmával megállapított egyességi összegektől, igen csekély eltérés mutatkozik, mennyiben tehát az egyességi bizottsági tárg-yaláson is kerestül mentek, szeszélyennek kitéve sincs, legkevésbé pedig a bormérők és borkereskedők, kik kivétel nélkül magas-nak tartják egyességeket, és mégis oly maki-csul ragaszkodnak hozzá, miből azt kell kö-vetekeztetni, hogy azo megis nyereségök van, versenyről pedig csak a bor jó minőségénél, de aránytalan teherről szó nem lehet, mert az egyességek az előre megállapított aapon nyugvók, s kinek kinek forgalma arányhoz van fizető kötelezettsége szabva és e maitt aziet ember boltját be nem csukta, még ke-vésbé mondott búcsút Debreczennek azon egyszerű oknál fogva, hogy Debreczenben az italmérsési díj ma is hectoliterenként 3 frjtávval szedetik ennek párja széles Magyarországon nem létezik, hanem vannak városok, ahol az 6—12 frjtávval általában szedik, ez pedig a ki-mérő üzletre óriási különbséget eredményez.

A mai kezelést a cikk felügyelet nélkü-linek, rendezetlennek, céltudatlanoknak és ok-szerűtlennek nevezi, ebbeli nyilatkozatával a kezelésben teljes járátlaosságának adja kétsé-gbevonhatatlan jelet, mert olyan hivatal ké-ptelen lenne összesen — évenként kétszáz ezer forintot meghaladó összeg beszedésére a felel-helyes kezelés követelményeinek teljes meg-nye, a törvény és alkotott kezelési szabályok s azok pontos végrehajtásait a letelestéséget mindenkor és mindenki irányában — elvál-lalom.

Semmi szin alatt sem fogadható el a cikk abbéli jóakaratu indítványa, hogy tar-tozzék bejelenteni kiki polgári becsületére, s könyveiből kimaratható adatokból, mennyi az évi fogyasztása; gyűjtessenek össze ezen ada-tok egy pontosan, lelkilimeretesen vezetett és kellőleg ellenőrzött hiteles könyvben, mely zsinórmértékül szolgáljon az adókövetéseknek, s azt veli, hogy nem lesz ok pauszakodni, egyes nagykereskedők dédelgetése, s mások

tulságos megterhelése miatt.* Az indítvány nagy költséggel és fáradsággal jegre épített ház, melyet a legelső déli szellő rommá tenne, s panasz számtalan lenne, — ennek ellenében a panasz nézetben vagyok, hogy fizesse kiki a tör-vényes és szabályos díjakat esetről-esetre, mint azt a fogyasztási adótörvény megköve-teli, ekkor ki lesz zárva minden, ami panasz-ra alkalmas szolgáltatna és teljesül a cikket végbekezdésében kifejezett azon óhaj, hogy „igazságos eljárásot kérünk Debreczen város polgáraival szemben.”

A cikk 4 pontjára meg kell jegyeznem, hogy felek által tett abbéli kívánság, hogy kormányelnök változás folytán fogy. adó ne fizetessenek, — vagy 3 frt 35 krajczár helyett csak 2 frt fizetessenek, — továbbá a fogy. adó kiszámított összegénél mutatózó krajczárok engedtetessenek el, — vegre hogy egy egyes-séggel bíró kimerőnek egyessége beszüntettes-sék, — a kérvényező egyessége pedig kelle-tlenül felelősségekben állapították meg: — egy fórumon sem találhat meghallgatást, s ha eljárásom ellen felsőbb helyen emelt panasz-ban rágalmazás és becsületsértés foglaltatik, ugy egyeni szabadságommal fogva annak tör-vényes utonai megforlást a hivatalos titok sem akadályozhatja, elhiszem, hogy beadott vadját a hivatalos titok leple alá rejtetjai sze-retésé — de meg sem gondolják, hogy az a vád alaptalanságát igazolja ep ugy, mint a cikk névtelensége.

Tehát le az álarcczal, és ha van visz-szaelés a boradó kezelése körül, azt indoklja meg a tekintetes városi tanács előtt, mert ezt a közérdek és tisztesség is ugy kívánja, de az értelmiség szerzősége egy más neve alá, és ennek „B-s.” jegy alá bujkálása leg-alább is nem tisztességes.

Debreczen, 1890. évi július hó 9-én.

Mannó Kálmán. Debreczen sz. k. város fogyasztási adó és vá m-felügyelője.

Azt hisszük, semmivel sem adhattuk in-kább jelet annak, hogy minket a tiszta tár-gyilagosság és a közérdek megóvása vezérel s nem személyeskedés, mint azzal, hogy Mannó ur fenti cikket egész terjedelmében közöltük; dacára, hogy ezen cikknek hangja alatta áll azon színvonalnak, melyen mi bármily pole-mikus felszólalásunk alkalmával is maradni szeretünk.

Egy tárgyilagoss, komoly váddal szemben nem annyira a d o l o g g a l, mint a c z i k k i r ó s z e m é l y é v a l foglalkozni, nagyon hátatlan dolog a t. válaszoló urra nézve, mert nem az a kérdés: k i i r, és k i m o n d v a l a m i t, hanem hogy m i t m o n d? S különben is nevéstességek felgósása van e tekintetben Mannó urnak, mert kiserje figyelemmel akár a vidék, akár a főváros összes lapjait: vezérezkikiek s egyéb közérdeku felszólalásai alatt hány-szor talál nevalarást? Bizonyára csak akkor, midőn a lapnak nem reudes dolozótarsa irta a cikket.

(B-s) jel alatt dolgozó munkatársunk szerkesztőségünk beíró tagja s így cikkekivel a szerkesztőség is solidaritásban áll; ily kö-rülmények között, mert kíváncsi Mannó ur az á l a r c z a r a? Egyebbirant (B-s) barátunk cikket ért miadenkört helyt áll s ferhasságot seukitói nem kíván tanulni. M. ur ide vonat-kozó epés kifakadásait tehát egyszerűen visz-szatartjuk.

A mi magát a dolgot illeti, erre nézve M. ur egyéb állításaira kellő érteke szerint merlegelő válaszunkat lapunk hétfői számában

A felsőház kivilágított ablakai mögött tágas teremben egyházi s világi nagyok díszes sorai ülnek körül a hosszan elnyújtó asztalt s élénk vitaközlést folytatnak.

Szomoruan tapasztaljuk valamennyien, beszél most Hampó az asztal fejen ülő Vitez erzek jobbra felöl, hogy az ország elegendet-len, a forrongás napról-napra terjeng, s tena-duk kell valamit, — De mikor jegyzi meg Kallai Pál, a magyar koronát biztosnak hiszi fején? — Aztán meg, folytatja Rozgonyi Raj-nald, az a cseh háboru addig is mar harmad-fel millió aranyba került a pápa alig ad hozzá valamit is, adóból pedig nem teik.

Igaz, mond Szapolyai Imre, hogy meg-egyezestünkkel indította Mátyas e hadjáratot; de akkor nem tudhatuk, hogy a cseh-norv-a és sziléziai szövetségek nem váltják be adott ígertüket, s dandárainkat oly hosszu időre kell fegyverben tartanunk.

Ha értekeben áll a királynak, — mond haraggal Beriszió Dező, — hogy elyerje a pápa kegyelméből a cseh királyságot, ugy saját jövedelméből tartson elegendő zsoldas-hadat.

Nem is járja, toldja meg Czeziage János pécsi püspök, hogy a fópapságot külön megadóztassa.

De az a pápai követ beleegyezésével történt, mondja neki Kiss Tamás.

Ahoz ugyan magának a pápának sin-csen joga, kiált közbe fellobbanó haraggal Vitez ersek, hogy a pénz-verésből járó tize-demet lefogalja s azon hétézer aranyommal sem rendelkezhetik, melylyel szorultságán segitettem, s most nem akarja visszafizetni csu-pa köszönetből.

És arról kegyelmeket nem is szóla-nak, kérdi Both Andras, hogy míg a király seregéstül odajár, déli határainkon be-csap

fogjuk közölni, addig is kijelentve, hogy a „Visszaélések” című cikkünket nem hogy megcsofolva nem látjuk, sőt azt mindenben feantartjuk. B-s.

HELYI HIREK.

* A király Debreczenben. Mi már ré-gebben megírtuk, hogy király ő felsége az ősi hadgyakorlatok alkalmával meglátogatja városunkat Király ő felsége újabb hír szerint szept. 14-én érkezik városunkba s az egész napot itt tölti.

Mi már ezeltől pár hónappal ajánlottuk a városi hatóság figyelmébe, hogy készüljön a király ő felsége illő fogadására. Most pedig azt újságolja a „E. E.” hogy ő felsége a megyei székházba száll, így tehát nem De b r e c z e n v á r o s a k, hanem Hajdúvár-m e g y é n e k lesz a vendége. — Nem le-hetne addig — a városházát átalakítani?!

* Főhercegi meghívó. Örömmel közöl-jük olvasóinkkal, hogy ft. Révész Bálint püspök ur meghívót kapott Margit főherceg-nőnek, József főherceg leányának esküvőjére. Örömmel közöljük ezt, mert e meghívás az időök nagy változást jelez. Ezeltől ugyas-remélni sem lehetett volna azt, hogy a szigoru kath. tradíciókban nevelkedő uralkodóház valamely tagjának esküvőjére protestáns püspököt meghívjanak, míg ma már egészen ter-mesztetesnek tűnik föl, hogy a magyarhoni protestáns egyház legidősebb (hozatetejük: legtekintélyesebb) püspökét a főhercegi nász-ra meghívják. A püspök urhoz intézett meg-hívó különben külsejére és tartalmára nézve olyan, mint a miadó meghívókat a legtekint-lyesebb fővárosi lapok kaptak.

* Tisza Kálmán mint vándolt. A kormány-párti „Nagy-Várad” cz. lap írja: „Városunk képviselője, Tisza Kálmán a tegnap délelőtti napon városunkon kocszított keresztul, érde-ljes kézzel kormányozva tüzesvérü paripait, s ugy látszik, nem volt tudomása rola, hogy a helyes rendőrfőkapitányunk megtiltotta a fő-utczán a bazarepulet előtt a sebes hajtsát, mert a fogat sebesen robogott a mondott hely-en keresztül. — Képviselőnk most kihágás miatt a rendőrségnél be van jeleatve s mint halljuk, ott folytatamán fognak a képviselő-háznál az immunitás feltűggesztéseért.”

* Monstre végtárgyalás. A Szalai Andrá-s és társai bűnberepelt a kir. törvénysek kö-vetkező ítéletet hozott: A vándoltok egy re-zet, így dr. B. a k o n y i Samu vendezett: Fried Simonnet és Czigler Farkast, S z i a r i Gyula vendezett: Bogdán Gabort, Bogdan Gábornet, Toth Istvánt és Grünvud Samuelt és M o l n a r Imre vendezett: Kraft Sa-lamont, — felmentették. A többi vándoltok kö-zül a f o v á d o t t s é v i, G u n B á l n t s é v i, R ö-möcz Ferencz három evi fegyházbüntetésre, S. Nagy Bálint 14 napi, K. Toth Bálint és Cs. Nagy Mihály egy-egy havi fogház bünte-tésre ítéltettek. Az ítélet ellen a vándoltok, a fővándoltot kivéve, felebbezést jelentettek be, ugyszintea a fővándolt hivatalból kirendelt védője dr. Irinyi István is. A közvándó dr. S á r v á r y Lőrincz is felebbezést jelen-tett be.

* Tilos a jég közű csomagolás. Mint-hogy a jég köze csomagolt élelmiszereket tar-talmazó küldeményekből a jég olvadása foly-

a török egyes kalandozó csoportjával, elpusztít egész vidéket, fölperdázza a falvakat, városokat s ezer számba hurcolja el rabkötölen a védet-len lakosságot.

— Hiszen jó, jó urak emelkedik karszé-keből Ujlaki Miklós, ki eddig haligatja vala csöndben s néma figyelemmel mint szól a töb-bi; — ezt a sok panaszt régen ismerjük már s nem is azért jövenk most egytűve, hogy újra elmondhassuk egymásnak, amit mindenki ugy is tud; hanem azért gyülekezünk, a bajon, hogy segítsünk.

— Ugy van, ugy; orvosoljuk a bajt hang-zék minden felöl.

— Csak módját leljük, jegyzi meg Cze-zinge.

— Így nem is maradhat, változtatnunk kell a dolgon, bőviti az előbbi szavait Thuri György, keresnek a baj okát.

— Be kell szüntetnie ezt a céltalan hadjáratot magának a nemzetnek, mondja Forgács Peter; rákéryszerítjük a királyt, hagy-ja föl vele.

— Ez nem vezet célra, viszonz Hampó, Mátyást semmire sem kénszeríthetjük; paran-csot nem tőr, ha tanácsra sem hallgat.

— Magam sem hiszem, hogy ilyen uton módon bírnak vele, veti utána Rozgonyi, megmutatta az eredélyi hadjáratok.

— Igaz, — bőviti Szapolyai, — mi nem akartunk Moldvába menni, s ő mégis oda vitt.

— De hát mit érneik vele, kérdi Both, ha most rá is bírnók venni, hogy a cseh há-borunak veget vessen? Legközelebb újból megkezdene, annyi az egész.

— Aztán nem is addig van ám, hagy-ja ott azt az ügyet, — gondoskodik Kiss Ta-más, — mikor már annyi emberbe s pénzbe van.

(Folyt. köv.)

A kincstartó.

— Történelmi beszély. — Irtá: Dr. Bayer Ferencz. (Folytatás.)

4. Összeseküvés. Az 1471 évi tavasz egyik gyönyörű éjje-lén Czobor Mihály udvarbíró vendégszerető budvári házából derült kedvben férfiak kis csoportja lép ki, s vig beszélgetés közben át-haladnak a Mindszent és Miklós utcán a szombatkapu felé, hol a cseledség lovakat tart-készen.

— Nézzetek, mond Országh nádor, Ham-pó uram háza mint ki világitva.

— Igen ám, felelt Czobor udvarbíró, vendégei vannak, azért nem jöve hozzám.

— A kincstartóknak vendégei? kérde csodálkozva Nadasdi.

— Kiváncsi volnék tudni, kit lát magá-nál, jegyzi meg a nádor, s azután Ráskai-hoz fordulva folytatja, — ugyan kerdd meg Balázs.

— Hat emberséget is tudna ez a fős-vény? kérdi álmélkodva Orbán esztergomi prépost.

— Bizon, a mióta magára maradt a király íjja s komája, — gonyolódik az ud-varbíró, — kaputos ember nem igen evett asztaláról.

— Többen vannak vendégei, közli a visz-szatért Ráskai; de a kapus csak Vitezt meg Ujlaki Miklóst nevezte.

— Vitez, Ujlaki, Hampónál? csodálkozik Nadasdi.

— Hisze az érsek gytlóli a kincstartót, jegyzi meg Orbán prépost.

— Vagy ki tudja, mond Ráskai, niacsen e közés érdekük; talán a jobbi apátságot sze-retné ilyen uton visszanyerni.

— Azt elhegedulte a Szt. Dávid, viszonz Czobor, a sági és bozóki prépostsággal egye-temben; ütheti már a nyomat.

— Rosszat gyanítok, felel a nádor, sze-meit a házra fűgeszteve, Ujlaki csak ott ta-lálható, aránykodás hol tanúzik.

— Te kegyelmed csak járjon utána, mond Nadasdi Országhnak, s ha kell, van ám még Visegrádon néhány tres lyuk.

Ezzel a várnagy, Orbán prépost, meg Ráskai elbucszuának kiserőiktől s lóra úlve kivágtatának legényeiktől kötve a szombat-kapun.

A nádor és udvarbíró még sokáig álla-ka vala ugyanazon helyen; de a mikor a távozók patkócsattogása elhangzék a csöndes éjszaká-ban, betérének Hampó kázába.

tán a szállítás alatt küldeményekben ké-magolt küldemények újabb rendelkezével a tetlenül kizárta.

* Kinevezés. ság Borbély József t-alau gyakorrok jelé-hoz gyakorokká nev

* Megleppó orvo-vosi akadémian dr. l-tei nagy feltűnést k-gyógyít sebesi műte-nyát kilencz esztim-milliméter szélességb-egy összeszerelését, csiny koponya f-éz elő-lyanlat operált, kine-szék volt. Az agnyak-nyomás alá idezte e- a gyermek lábra álla-egyenesen tartani se-ugyanazon egytűve, e-hallatott, melyek álla-műtet után harcok he-egészen megváltozott, hetelensége megszűnt-hogy az értelem fejlő-tanár azt hiszi, hogy-ésszerű műtet nagyo-hályek számat.

* Halálozás. N-gár, életének 57 ik e-ellhunytak földi rész-kekor fognak csapó c-zeleg-eltzai utjemp-ima után a czeleg-nyugalomra helyeztet- lengjen porai felett!

* Apróságok. D-temi polgar találkozik- — Az egyetemre. — Nem vagy te — tand-

Megmondol- z a t. Két festő beszél-csak, szorgalmasan do-számára? — Me-visszatartított képeim-a mantyit más egész-kiad.

* Gyászjelentés. teit szível tudjátok, f-érj, atyja, nagyatya, l- s t v a n életének sz-nevéden után, bold-évében, f. hó 9-én, e-eg-églésben övének meg-boldogult halt tel-5 orakor, az év. ret-rint fognak örök ny-vegtiszségre az e-merősei és jó barátai-vaának. M.-Sziget, 18-éke (emléken hamvok-ter Istvánné, szül. O-Isztván, Julia, férj Sz-özv. Dr. Széles An-Weszter Istvánné, sz-Sztanik Lajos, ugyve-Weszter Béla, Weszter-Sztanik Krisztina, Sz-József, Gombás Gyula-ukokai, dedunokai es-

* A szomszédok mészettudósok vandor-levölög Nagyvaradon a nagy érdekűdes mutá-az ország minden re-nek a központi válass-és konstatalható, hogy-dorgyulesnek valóba-A vandorgyűlés egyik-kepezei az a (talakoz-zién és dr. Geber E-kolegitakat, kik velük-30 év előtt, a budap-pályára leptek. Meg-csak javában keszül, a-felelájaja szives vend- vandorgyűlésre. Brass-Bruneuergy Ferencz p-eihatarozta, hogy a m-mészertvizsgák legkö-gyűléset Brassova fog-

* Az aradi kiali-megnyilik Aradon, a-rosban az a f o l d o-ó r s z á g i a l t a t-égyrol e lapok haszn-emitelen. Arad lekes-ül az iden. Október b-z e m h a r o m v e r-zei szobraszatunk egy-szebb műve lesz. E-megy a hazafias közö-zel az aktuális, mely-az egész országot. Ez-az aradiak össze kiva-ünnepéivel. Megakart-kegyteltes sárvet, B-keket, melyek szabads-menevelveivel kapcsol-tenet lapjain megörök-ovi a hírből, melyhez-tuttak, hanem oda to-geimás munkakodás s-az ország városai kö-eisőseget, de mindene-t. Itt jött létre az ország-aitalásos kua-ilmár keszek s mely- rendezés nagy munka-A Adalásis foglalat

tán a szállítás alatt kiszivárgó víz a többi...

Kinevezés. A debr. pénzügyigazgató...

Meglepető orvosi műtétek. A párisi orvosi...

Halálozás. Nagy Imre helybeli polgár...

Apróságok. Diákosan. Két egyetem...

Megmondatlan nyilatkozat. Két festő...

Gyászjelentés. Alólirottak fájdalommal...

A szomszédok. Az orvosok és természet...

Az aradi kiállítás. A jövő hó elején...

Az aradi kiállítás. A jövő hó elején...

Az aradi kiállítás. A jövő hó elején...

kereskedelmi és iparkamarák területét, tehát...

Nyilvános köszönet. A magyar királyi...

A Telegdi sóstól fürdőben, számos betegek...

Szabó Lajos fia czeplend tanulóul...

Nemzetközi baleset ellen biztosító...

Közgazdaság. A vetések állása a külföldön...

Az északi amerikai Egyesült Államokban...

Az északi amerikai Egyesült Államokban...

lanak, leggyengébben azonban Közép és Észak...

Svájcban a nagy zivatar és jég...

Gabnaárak. (Budapest terményüzde...

Sertésvásár. A kőbányai sertéskeres...

Aki visszatért. A halott bajnokok...

A halott bajnokok másodszer jelentek...

Kivertek utjokat a mennyboltzatra...

A magyar nepmondának ez a hagyománya...

A tudomány, az ő szerszámaival, a hadak...

De a mi kezeletünk összerakja újra...

A holt katonák másodszer jelentek meg...

Az eg csatornáiból zuga megindult...

Mikor aztán hajnalhasadtakor a vizaknai...

A fergeteg kidob ötöt. Az emberek...

Ha ti lenéztek, elhagyjátok, megtagad...

„Ha ti a hazából száműztek azt, kinek...

„Akkor özvegyeink siralma, szüleink ke...

„Akkor a mi harcunk egy rajongó csoport...

„Akkor jobb lett volna otthon, a sutban...

„Akkor nem fekete bánya sós vízében...

A megháborított hősöket a papok meg...

Gany és bántódás ne érjen se előt, se...

Bizony, bizony kevés ilyen fényes felvil...

Rákosi Viktor.

SZERKESZTŐI POSTA. A „Pester Correspondenz” szerkesztőségének...

Adám és Éberling-cég, Budapest, Köszönjük...

Főszerkesztő: Szinyay Gyula.

Felelős szerkesztő: Kósa Barna.

Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.

Kiadó: Kutasi Imre.

KIADÓ vendéglő-helyiség.

Czepléd-utcán, a színházzal szemben levő

„KOMLÓ”-hoz címzett, ujjonnan felszerelt

vendéglő-helyiség minden órán kiadó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

KARDOS LÁSZLÓ DEBRECZENBEN,

czepléd-utca és piacz-utca.

Ajánlja, mint időszerű cikket:

nyári-, pique-, trico-, plüsch-

mosópaplanait, mosó, színes

alsószoknyáit, nyári, fehér és színes

RUHASZÖVETETIT. Továbbá olesó és díszes

függönyeit, ágyszerítőit, EBÉDLŐ-

és kávé terítkeiket. Nagyraktár hazai (szepességi)

damast árúiban.

*) A „Budapesti Hirlap”-ból.

1890. évi 3140. sz.

Értesítés.

Az 1890. évi június hó 15-én kelt és a helybe i hirlapban folyó évi június hó 28-án közzétett 3140. számú hirdetményben foglalt feltételeknek és az ugyanabban vonatkozott, az élelmezési raktároknál és a honved csapatoknál a hivatalos órák alatt betekinthező és ivekként 4 krajczárért kapható bérleti feltétel füzetek határozmányainak fenntartása mellett:

folyó évi július 17-én s 28-án a temesvári katonai élelmezési raktárnál
" " " 21-én — az aradi " " "
" " " 24-én — a nagyvárad " " "

a fentjelölt hirdetményben foglalt élelmi cikkekbeni szükségleteknek az abban megnevezett állomásokra nézve történendő biztosítása végett nyilvános tárgyalás fog tartatni.

Az öt százalékos bánatpénzzel ellátott ajánlatoknak a tárgyalási napok legkésőbb délelőtti 10 óráig az illető cs. és kir. katonai élelmezési raktárnál kell beérkezniök.

Temesvárott, 1890. évi július hó 1-én.

A cs. és kir. 7-ik hadtest hadbiztossága.

5220 tkv.
1890

III. Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mikola Antal Gyulának, Varga Rozália Zöld Istvánné elleni 85 frt tökéketelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék területén fekvő, a derecskei 2715. sz. tjkvben I. 378 hrsz. külsőségre egészen 160 frt kikiáltási árban, a 3469., 4772., 7343., 8475. és 10,058. hrsz. ingatlanokból Varga Rozália Zöld Istvánné illető részre pedig az árverést 584 frt — kiban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi szeptember hó 18-ik napján délelőtti 9 órakor Derecske városánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a belsőségekre nézve 16 frtot, a külsőségekre nézve pedig 58 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről a kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, 1890. június hó 25-ik napján.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Nagy Károly,
kir. tszéki bíró

DEBRECZENBEN,

a „Margit“ fürdő-intézet telepén ugyan épített, s a mai tudomány színvonalán álló

HIDEGVIZ GYÓGYINTÉZET

május hó 20-án megnyilt.

Helyi vasúti közlekedés, — nyilvános telefon összeköttetés, — arnyas sétányok, — kitiinő vendéglő, — Vidéki vendégek ellátásáról gondoskodva van Intézeti orvos:

Med. Univ. Dr. THANYI SÁMUEL.

Kimerítő programok a fürdő pénzáránál és kívánatra a vidékre bérmentve megküldetik. — Előjegyzések a fürdő-pénztárnál bármikor elfogadhatnak.

A LEGJOBB brünni szöveteket SIEGEL-IMHOF

Egy elegáns tavaszi vagy nyári **férfi öltönyre** elegendő 6.10 mtr. végekben, azaz 4 bécsi rőf, 1 veg ára:
4 frt 80 kr közönséges,
7 frt 75 kr finom,
10 frt 50 kr finomabb,
12 frt 40 kr legfinomabb **valódi gyapjúból.**

Továbbá kaphatók legnagyobb választékban: selyemmel szövött kammgarnok, felöltő szövetek, loden vadászok és turisták számára, peruviane és tosking szalon öltönyökre, szabály szerinti posztók hivatalnokoknak, mosható czeruaszoetek férfiak és gyermekek számára, valódi pique-mellény-szövetek stb. stb. Jó árúért és pontos szállítáért kezeskedünk. Mintak ingyen és bérmentve.

Egy szappanfőző segéd,
ki a szegedi szappan előállításához ért, alkalmazást nyer

HEUTER MIHÁLY és FIAI
czégnél
Kolozvárt.

Honi gyártmány

AZ „EPERJESI NÉPBANK”
kályhagyára,

mely a legújabb időben Eperjesen épült, s a külföldi gyárak mintájára, a mai kor igényeinek megfelelőleg, tetemes költséggel redzetett be, azon kellemes helyzetben van, hogy az első rangu külföldi gyárak módja és mintái szerint készített hazai gyártmányával a fokozottabb igényeknek is, még pedig a külföldiekénél jutányosabb árakon, megfelelni képes.

Miért is igen jó minőségű és izlésteljes kivitelű

cserép kályhainak

nagyobb választékát és készletét felállításával, vagy a nélkül a t. cz. közönségnek távolabb fekvő vidékekre is, megvételre ajánlja.
A minták megtekinthetők, az árjegyzékek kaphatók és megrendelések tehetők

KOVÁCS GYULA

v sk ereskedő urnál
DEBRECZENBEN nagy-uj-utca szögletén, a „BIKA” szálloda mellett,
vagy pedig Eperjesen a tulajdonos

EPERJESI NÉPBANKNÁL.

GANZ és TÁRSA

vasöntő és gépgyár részvény-társaság
Budapesten és Bécs mellett Leobersdorfban,
köztudomásra hozza, hogy a

GAZMOTOROK,

Bánki-Csonka szabadaIma szerinti gyártát át is felkarolta, mely-eket fekvő, vagy álló, egy-vagy kéthengerű szerkezettel, készíti, s melyek a következők: egyszerű s erős szerkezet, csendes járás, olcsó és biztos üzem, csekély súly, kevés gázfogyasztás, tolatyú hűtőny, tehát ritka s egyszerű javítandó, csekély tér szükségége és zárt olajszekrény, tehát: csekély olaj-fogyasztás, s a peritő általános jellemzői.

mó-örökra nézve:
Anton May, Ingenieur, WIEN III., Barmherzigengasse 16.

Ajánl ovábbá:
Hengerszökeket kéregön és henger-ekkel finom és parasetörlékre
Hámoró- s egyéb malomberendező i gépeket.
Turbinákat a helyi viszonyok szerinti szerkezetre, biztos szabályozással s a vízi erőnk lehetőleg teljes kihasználá ával.
Electromos világítás s erőátvitel nagyobb távolságokra is.

Vezérképviselő: **PAUL ENGEL,** WIEN, IX., Wasagasse 31.

Vasúti kocsi szabályos és keskeny-vágányu vasútak számára.
Kéregöntésű gyártmányok aprító gépek, sző pófák, golyós szűk, hengerék stb.,
Mindennemű öntvények,
Dynamométerek (erőmérők) és frictiós kapcsolók.

Kunz József és Társa

Debreczen, kistemplom-bazár.
Ajánljuk a következő lakás-berendezési cikkekkel:
Jutta- és Manilla futószőnyegek 20 krtól feljebb.
TAPESTRY SZŐNYEGEK métere 1 frt 40 kr.
Brüssler, velvet futók dús választékban, melyekből összeállított szőnyegek minden nagyságban készítettnek.
SMYRNA SZŐNYEGEK □ méterenkint 10—12—14 frtjával.
Ágyelé való és pamlag szőnyegek.
Butorkelmék
AGY- és ASZTALTERÍTŐK, szővel- és csipke-függönyök.
Pice-, tricó-, plüss- és flanel NYÁRI TAKARÓK.
Paplan és matrácok.
Arvácska batistok minden színároylatban kaphatók kizárólag
Kunz József és Társa czégnél
Debreczen, kistemplom-bazár.

Kiadó tanyabirtok.

A Szepesen 9 nyilas tanya-föld, gazdasági épületekkel, három avagy hat évre, haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal, Miklós- Sziv-utca 2001. sz. alatt.

T. cz.
Van szerencsénk értesíteni, hogy **KRONDORFI** „Stefánia koronahercegné forrás” neví savanyvízünk forrártárát, valamint kizárólagos nyárbani eladását **BAUER LAJOS és TESTVÉRE** uraknak
Budapest, V. Arany János-utca 9.
adtuk át. — Az irántunk hosszú éveken át tanusított jóakarattal háias köszönetünket fejezve ki, biztosítjuk, hogy igyekeztünk is oda fog irányulni, azt magunknak mindenkor kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel
Kahl és Tarsa,
kutvállalat
Krondorffban, Carisbad mellett.

T. cz.
Vonatkozva fenti körözvényre, bátorodunk megjegyezni, hogy a „Krondorff Stefánia koronahercegné forrás” neví savanyvíz vizet mindig a legfrisebb töltésben tartjuk raktáron és kérjük minél számosabb b. rendelvényeit, melyek legondosabb eszközéséről előre biztosítjuk.

Kiváló tisztelettel
Bauer Lajos és testvére.